

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815202297
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5815202297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: D. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, proti žalovanému: Združenie urbáru obce Oravská Polhora, pozemkové spoločenstvo, so sídlom Oravská Polhora č. 454, IČO: 42 388 392, zastúpený splnomocneným zástupcom Mgr. Igor Palider, advokát, K., M. C.. XXX, v konaní o zaplatenie 2.568,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/122/2015-88 zo dňa 17. mája 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č.k. 7C/122/2015-88 zo dňa 17. mája 2017 zamietol žalobu žalobkyne o zaplatenie 2.568,- eur s príslušenstvom. Zároveň žalobkyňu zaviazal k povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania v plnej výške, vyčíslené v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala žalovanej istiny na tom skutkovom a právnom základe, že nadobudla dedičstvo po neb. G. X. v dedičskom konaní č. D770/83 a teda je spoluvlastníčkou urbárskych podielov, ktoré sú v súčasnosti zapísané na LV č. XXXX k. ú. D. P.. Žalovaný jej riadne a včas nevyplatil podiely, ktoré jej patria do roku 1994, a to za 4 podiely, čo predstavuje žalovaná suma. Žalobkyňa listom zo dňa 5.3.2013 požiadala žalovaného, aby jej za tieto podiely na spoločnej nehnuteľnosti zaplatil, no žalovaný jej ich doteraz nezaplatil.

Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáha zaplatenia žalovanej sumy titulom podielu na výnosoch hospodárenia so spoločnou nehnuteľnosťou, ktorú spravuje žalovaný ako pozemkové spoločenstvo, a to za obdobie rokov 1994 až 2014. Žalovaný sa proti žalobe bránil tým, že právo, ktoré si žalobkyňa uplatnila je premlčané a že žalobkyňa nie je spoluvlastníčkou spoločnej nehnuteľnosti, a členkou pozemkového spoločenstva, ktoré spoločnú nehnuteľnosť obhospodaruje, a teda na vyplatenie podielov z výnosu hospodárenia nemá právo. Žalobkyňa tvrdila, že ona na základe dedenia po svojom otcovi G. X. je spoluvlastníčkou tejto spoločnej nehnuteľnosti, keďže zdedila po ňom pozemky, ktoré boli zapísané v pozemkovej knihe protokole č. 43, k. ú. D. P.. Žalovaný uviedol, že spoločná nehnuteľnosť je evidovaná na LV č. XXXX pre obec k. ú. D. P. a pozemky, ktoré sú na tomto liste vlastníctva evidované pochádzajú z viacerých pozemno-knižných protokolov, nevedel však uviesť, z ktorých konkrétne. Z listu vlastníctva č. XXXX k. ú. D. P. súd zistil, že na tomto liste vlastníctva sú evidované pozemky, ktoré sú spoločnými

nehnutelnosťami a ktoré spravuje žalovaný. Na tomto liste vlastníctva žalobkyňa ako spoluvlastníčka spoločnej nehnuteľnosti evidovaná nie je, je na ňom evidovaná len jej sestra, U. M., ktorá podľa vlastného vyjadrenia aj dostáva výplatu za svoje podiely. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že spoluvlastníčkou spoločnej nehnuteľnosti je aj ona, toto svoje tvrdenie nepreukázala. Žalobkyňa na preukázanie svojho tvrdenia, že pozemky, ktoré sú spravované žalovaným ako spoločná nehnuteľnosť, získala dedením po svojom otcovi G. X., predložila rozhodnutie Štátneho notárstva v Dolnom Kubíne sp. zn. D 770/83 zo dňa 16.2.1984, podľa ktorého je žalobkyňa nadobúdateľkou poľnohospodárskych nehnuteľností užívaných JRD v Oravskej Polhore, ktoré sú špecifikované ako pozemky evidované v pozemkovej knihe pre obec Oravská Polhora v protokole č. 43 pod All, r.č. 1 - 7,9 a pod B 12, 21, ďalej pozemky z pozemno-knižných protokolov č. 170, a 615. Z dôkazov, predložených žalobkyňou, nie je zrejmé, či pozemky, ktoré zdedila v pozemkovoknižnom stave, sú totožné s pozemkami, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k.ú. D. P., ktoré spravuje žalovaný. Bolo na žalobkyni, aby dôkazmi vyvrátila správnosť údajov, zapísaných v katastri nehnuteľností v zmysle ust. § 70 ods. 1,2, a to ohľadne vlastníctva spoločnej nehnuteľnosti, teda, že spoluvlastníčkou spoločnej nehnuteľnosti v určitom spoluvlastníckom podiele. Keďže uvedené nepreukázala, neostávalo mu iné ako žalobu ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že tieto trovy priznal žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa. „V prvom rade máme za to, že je splnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z tohto dôvodu je predmetné odvolanie napadnuté rozhodnutie nesprávne. Prvostupňový súd chybné parafrázuje obsah podaného návrhu navrhovateľkou, keďže ho označil ako žalobu. Prvostupňový súd v našom návrhu čiastočne nepochopil/odmietol pochopiť situáciu, čiastočne dezinterpretoval fakty : Existujú doklady, ktoré predložila navrhovateľka do súdneho spisu. Prvostupňový súd v bodoch 2. až 5. rozsudku chybné tvrdí, že tieto listiny vyvolávajú pochybnosti, a že z navrhovateľkiných dôkazov nie je zrejmé, či pozemky sú totožné s pozemkami, ktoré sú evidované na LV č. XXXX pre obec a k. ú. D. P., ktoré spravuje žalovaný. Vždy v realite, ako aj v predmetnom súdnom konaní, bola a je reč o prot. č. 43 kat. úz. D. P. Ide o 4 podiely na uvedenom protokole v súdnom spise sa nachádza uvedený protokol a na jeho prvej strane v dolnej časti je uvedená parcela, ktorá je osvedčená v Not. zápisnici č. N 40/2014, NZ 18493/2014, NCRIs 18866/2014 zo dňa 16.05.2014. Javí sa, že súd pri rozhodovaní chybné uvažoval o úplne inej verzii ako je zo zákona daná predmetná vec. Takže tvrdenie súdu v (bod 5. cit. rozsudku), súd konštatuje, že žalobkyni sa správnosť zápisu vlastníctva spoločnej nehnuteľnosti v katastri nepodarilo preukázať a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súдне spory treba vždy a za každých okolností vnímať prizmou spravodlivosti. „V našom prípade o to viac, že ide o jedno zo základných ústavou garantovaných práv - právo vlastníť majetok.“ Vrchol tu predstavuje princíp *beatus possidens*. Tá má svoju špecifickú a kruciálnu váhu to, že navrhovateľka verejnou mocou požadovanú daň z nehnuteľnosti platí. Potom je logické, že má právo na odmenu, resp. dividendy bez rozdielu, či je zapísaná ako členka urbárskeho spoločenstva, nakoľko to jej vzniklo automaticky zo zákona č. 181/1995 Z. z.

K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f.) OSP:

Poukazujeme na to, že je naplnený aj odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f.) OSP, a to že odvolaním napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože OS Námestovo na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval normy zákona č. 181/1995 Z. z.

Z neprávania nemôže nikomu vzniknúť právo:

V istom zmysle tomu korešponduje aj stará rímska sentencia (*Digesta*) : *nemini dolus suus prodesse debet* (nikomu nemá byť na prospech jeho zlomyseľnosť). Samozrejme aj v slovenskom právnom poriadku sa uplatňujú obsahovo podobné a staré zásady: „*ius ex iniuria non oritur*“ alebo „*cessante causa cessat effectus*“ (právo nevzniká z bezprávia). Teda na právnom úkone , ktorý nepožíva právnu ochranu, nemože zakladať iné práva- k tomu napr. rozsudok NS SR sp.zn. 4 Obo 161/ 2007 z 06.05.2008. Súd ignoroval skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli. Reálny stav prvostupňový súd vyhodnotil v rozpore s platným právom. Vzhľadom na predmetnú argumentáciu odôvodňujeme svoje odvolanie proti cit. rozsudku poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), písm. h), - písm. b) CSP - tvrdíme, že súd prvej inštancie ignoroval navrhovateľkou predložené dôkazy a na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (vôbec nepochopil, o ktorých parcelách a ktorých konkrétnych plochách a kde konkrétne v teréne situovaných je v spore reč) a k svojim chybným tvrdeniam priviazal nesprávne právne posúdenie veci. Je neprípustné, aby OS v Námestove ignoroval, ba negoval legitímne právo účastníka občianskeho súdneho konania. Očakávať, že súd rozhodujúci v jeho veci pozná právo (*iuranovit curia*) a rozhodne podľa práva - k tomuto napr. nález ústavného súdu

SR sp. zn. I. ÚS 390/2008 zo dňa 23.04.2009. Ústavný súd SR v tomto kontexte pritom vyhlasuje, že každý účastník súdneho konania pred všeobecným súdom má právo dôvodne očakávať, že súd jeho vec správne posúdi a nepôjde cestou omylov (napr. I.ÚS 89 /1999, resp. I.ÚS 321/ 2008). Rovnako je neprípustné, aby všeobecný súd konal tendenčne a sledoval len jednu líniu línie právnych názorov, lebo taký postup môže mať za následok nepresvedčivosť rozhodnutia, ktorá môže v konečnom dôsledku sklznúť do roviny jeho nepreskúmateľnosti, a tak vyvolať účinky porušenia základného práva na súdnu ochranu - k tomu sp.zn. III. ÚS 391/ 2009. Nespávne právne posúdenie merita sporu je vždy odvolacím dôvodom. S poukazom na vyššie uvedené a fakt, že podľa § 365 je možné podať odvolanie proti rozsudku vo veci samej len v taxatívne vypočítaných prípadoch, pričom navrhovateľ preukazuje situáciu predvídanú § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP žiadame Krajský súd v Žiline, aby po oboznámení sa s vecou a v rámci nariadeného pojednávania rozsudok Okresného súdu v Námestove č. ECLI: SK: OSNO: 2017: 5815202297,6- 7C/122/2015 IČS: 5815202297 zo dňa 17.05.2017 ako vecne i právne nesprávny podľa § 388 CSP zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel v zmysle navrhovaného petitu (súčasne aby odporcu v zmysle § 396 ods. 1, 2 CSP zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy prvostupňového i odvolacieho súdneho konania, tak ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku). Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobe vyhovel, resp. zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný. Žalovaný k odvolacím dôvodom žalobkyne uvádza, že nesúhlasí s jej odvolacími dôvodmi a je naďalej presvedčený, že súd prvej inštancie celú vec správne posúdil a napokon vydal vo veci aj zákonné a náležité odôvodnené rozhodnutie. „Podľa presvedčenia žalovaného žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, čo náležité v svojom rozsudku konkretizoval aj súd prvej inštancie a teda nemožno prisvedčiť žiadnemu z jej odvolacích dôvodov, že by mali viesť k zmene napadnutého rozsudku.

Navyše žalobkyňa aj v svojom odvolaní zo dňa 3.7.2017 nesprávne argumentuje odvolacími dôvodmi podľa prv platnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku, zák.č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov a nerešpektuje stav, že počnúc 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

Žalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok OS Námestovo č.7C 122/2015 zo dňa 17.5.2017 ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobkyňu k plnej náhrade trov odvolacieho konania.“

4. K podanému vyjadreniu k odvolaniu uviedla žalobkyňa vo svojej replike: „To ako sa vyjadruje právny zástupca vo veci, ktorého ja nemôžem považovať za právneho zástupcu v zmysle občiansko procesného práva a následne civilného sporového konania. Nakoľko nespĺňa náležitosti zákona a to najmä na zastúpenie Združenia urbáru obce Oravská Polhora. Zástupcovia Združenia urbárskeho spoločenstva obce Or. Polhora a to konkrétne Ing. L. P. a poverený člen spoločenstva L. U. podpísali plnomocenstvo dňa 1. júna 2015 to je v kalendári streda a prevzatie plnej moci nie je právnym zástupcom datované. Čo je s procesného hľadiska neprípustné a s tohto dôvodu považujem takúto plnú moc za procesné spornú od samého jej začiatku. Ďalej čo sa týka spoločenstiev, ja som svoj návrh podala a oprela o zákonné ustanovenie zákona č. 181/1995, predpokladám, že v tom čase spoločenstvo nebolo právnym subjektom. Napokon túto skutočnosť opisujem vo svojom návrhu zo dňa 20. 04. 2015 súdom prijatého 20. 04. 2015 takže v zmysle jednak občiansko procesného práva, ktoré bolo platné k dátumu podania návrhu a v čase vytýkanom sporným právnym zástupcom, že nerešpektujem stav a počnúc dňom 1. 7. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z Civilný sporový poriadok. Tento nedostatok, resp. výčitku z právneho hľadiska nie je možné akceptovať, nakoľko môj návrh bol podaný v čase právneho predpisu a môj návrh v tomto duchu má byť v zmysle tohto zákona prejednaný a ukončený vyhlásením rozsudku. Z tohto dôvodu považujem takúto argumentáciu sporného právneho zástupcu za účelovú ako aj ďalšie dôvody, ktoré sú uvádzané v jeho vyjadrení. To že sa prezentuje spôsobom, že súd podľa presvedčenia žalobkyne mal ignorovať ňou predložené dôkazy a zle ich právne posúdil je scestné a nemá tak žiaden právny súvis na ďalšie výroky, ktoré sú jeho pejopisom označené. Podľa presvedčenia žalovaného žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, čo náležité súd v svojom rozsudku konkretizoval. Takýto výrok a dôvody nie sú chránené žiadnym predpisom v slovenskej republike ako aj smernicami európskej únie.

Teda vyjadrenie sporného právneho zástupcu v predmetnej veci považujem za šikanózne, ktorý procesné nespĺňa také náležitosti, ktoré by boli zákonom chránené. Takže vyjadrenie je čisté formálneho charakteru, ktoré nespĺňa ďalšie náležitosti v procese, ktorý som ja iniciovala ako návrh na vydanie platobného rozkazu. A to jednak s dôvodu, že prvostupňový súd tento fakt nepojal ako náležitý ale konal zmätočne a rozsudok v svojom odôvodnení vydal a opiera svoje odôvodnenia o zákon č.

97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách v platnom znení. To že súd vyniesol rozsudok v tejto veci nekonal v súlade s platnými právnymi predpismi, ktoré v čase vydania rozsudku sú pre súd záväzne. Teda súd vydal zmätočný rozsudok na ktorý nie je možné procesno právne reagovať takým spôsobom aby bol výsledkom spravodlivého súdneho konania a s tohto dôvodu je potrebné aby v štádiu odvolacieho konania boli odstránené všetky náležitosti, ktoré spôsobili nezákonnosť jednak postupu právneho zástupcu ako aj súdu, ktorý verdikt vyniesol a v konečnom dôsledku polície a prokuratúry, ktorá predmetnú záležitosť riešila a odkázala danú vec na ďalšie riešenia, ktoré by do budúcnosti mohli splniť zákonom stanovené podmienky, ktorých sa občan môže domáhať svojich občianskych práv. V mojom prípade ja som sa domáhala na súde a iných inštitúciách svojich práv v tomto prípade bezvýsledne. Z tohto dôvodu považujem právne úkony v tomto smere za adekvátne a detailné a preto trvá na podanom odvolaní.

5. V duplike žalovaný uviedol : „ Žalobkyňa v uvedenom vyjadrení spochybňuje udelené plnomocenstvo žalovaným pre zástupcu, Mgr. Igora Palidera ako aj dôvodí, že konajúca sudkyňa nadržiava žalovanej strane a jej právnomu zástupcovi. Žalobkyňa používa účelové a nedôvodné tvrdenia. Ak mala žalobkyňa pochybnosti o rozsahu splnomocnenia právneho zástupcu na zastupovanie žalovaného v konaní 7C 122/2015 malá svoje výhrady uviesť v rámci svojej výpovede pred súdom. Žalovaný trvá na tom, že udelil riadnym spôsobom zvolenému právnomu zástupcovi splnomocnenie na zastupovanie v konaní 7C 122/2015 a boli naplnené podmienky § 23 OZ - zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu alebo na základe dohody o plnomocenstve. Žalobkyňa takto nemôže zmeniť nič na obsahu dohody žalovaného a jej právneho zástupcu, ktorým úkonom došlo k udeleniu plnomocnenstva dňa 1.7.2015 na zastupovanie v konaní 7C 122/2015 o zaplatenie sumy 2568,-Eur. Toto splnomocnenie je dostatočne zrozumiteľné a určité, je datované a napokon ho súd aj musel akceptovať. Zároveň žalovaný uvádza, že žiadne zákonne ustanovenie mu neukladá povinnosť pripájať k udelenému splnomocneniu do súdneho spisu aj zmluvu o zastupovaní a prípadne iné listiny upravujúce právne vzťahy zo zastúpenia ako to uvádza žalobkyňa.

Žalovaná je presvedčená, že nemožno súhlasiť so žiadnym z argumentov žalobkyne a súdne konanie 7C 122/2015 pred Okresným súdom Námestovo prebehlo zákonným spôsobom, nedošlo k žiadnemu nadržiavaniu žalovanému, ale zamietavé rozhodnutie je dôsledkom neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobkyne.

Žalobkyňa používa argumentáciu, ktorá sa nezaobera právnou stránkou veci, ale skôr osobnými invektívami a uvádza argumenty, ktoré nie sú spôsobilé privediť podľa presvedčenia žalovaného zmenu rozhodnutia v konaní 7C 122/2015.

Žalovaný preto trvá na svojich vyjadreniach a prednesoch vyslovených počas tohto súdneho konania a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok OS Námestovo 7C 122/2015 zo dňa 17.5.2017 ako vecne správny potvrdil.“

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. Podľa ust. § 387 ods. 1,2,3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, celého spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany sporu konštatuje, že súd prvej inštancie v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, keď vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP, každý dôkaz jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol rozhodujúci skutkový stav, vyčerpávajúcim, jasným a zrozumiteľným spôsobom popísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval správne právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný stav a prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

9. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, s jeho právnym posúdením ako aj s odôvodnením rozsudku, a preto v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje, keď považuje za kontraproduktívne obdobnými výrazmi opakovať to, čo riadne zistil súd prvej inštancie. Odvolateľka k veci samotnej neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazovala aj odvolateľka v priebehu prvostupňového konania. S poukazom na uvedené nepovažoval odvolací súd odvolanie za dôvodné, keď neuznal opodstatnenosť argumentácie odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

10. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V preskúmanom konaní v rámci odvolacieho konania mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanej strane proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)